

စာရေးဆရာကြီး ဦးသုခ၏ ၁၀၅-နှစ်မြောက် မွေးနေ့.
သို့မဟုတ်

သူမရှိတော့သော ဆယ်နှစ်ခရီး

ယု ငါ ယု

ဆိုးမစာ

သု ခ သား စိ စဉ် သည်

ကျွန်တော့်ရင်သွေးများ သို့ လက်ဆင့်ကမ်းလိုသော ဖေဖေထံမှ
ကြားခဲ့ရသည့် ၁၀၅ ခုသော ဆိုဆုံးမ စကားများ

သုခ(သား)

စာရေးဆရာကြီး ဦးသုခ၏ ၁၀၅ နှစ်မြောက် မွေးနေ့
အထိမ်းအမှတ် စာစောင်

သို့မဟုတ်

သူမရှိတော့သော ဤ ဆယ်နှစ်

In honor of my father U THU KHA

ဤစာစောင်စုဖြင့် ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီး စာရေးဆရာ
ဦးသုခအား ဂုဏ်ပြုပူဇော်အပ်ပါသည်။ ။

(ကျေးဇူးတင်လွှာ)

ဘာသာရေး ဗဟု သုတ နည်းသော၊ စာဖတ်နည်းသော ကျွန်တော်အား ဖေဖေက အခွင့်ရတိုင်း ဗုဒ္ဓတရားတော်များ နှင့် သံဃာတော်ဆရာတော်ကြီးများ ၏ အဆိုအမိန့်များကို ကျွန်တော်နားလည်နိုင်အောင် သာမန်လူသုံးစကားဖြင့် ပြန်၍ ပြောပြပေးခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ၎င်း၊ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က သူ့ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ၊ စာရေးဆရာကြီးများ ၏ စကားဝိုင်းဘေးတွင် ခွေခွေလေးတိုးဝင်အိပ်စဉ် ကြားနာခဲ့ရသော အကြောင်းအရာများကို ၎င်း၊ ဖေဖေဖန်တီးခဲ့သော အနုပညာများ ထဲမှ ကျွန်တော် သိသော၊ ကျွန်တော် နားလည်သော၊ ကျွန်တော် ခံစားမိသော အကြောင်းအရာများကို၎င်း၊ ပြန်လည် ရွေးချယ်တင်ပြအပ်ပါသည်။ ။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဤစာစောင်ငယ်ရှိ အားလုံးသော အကြောင်းအရာများသည် ဖခင်ကြီးဦးသုခ၏ အတွေးအခေါ်များ သာ မဟုတ်ပါ။ တခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများ လည်း တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်) သွယ်ဝိုက်၍ သော်လည်းကောင်း ပါဝင်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ကြိုတင်ဝန်ခံအပ်ပါသည်။ ။

အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပြန်လည်ဖော်ပြရာတွင် လွဲမှားခဲ့သည် ရှိသော ကျွန်တော်၏ မှတ်ဉာဏ်အား နည်းပါး၍ သာ ဖြစ်ပေါ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ မည်သူ့ကိုမျှ နစ်နာစေလိုသော စေတနာ မပါပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်၏ အရေးအသားကြောင့် တစ်ဖက်သားတွင် ထိခိုက်နစ်နာမှုများ ရှိခဲ့ပါသော် ဂါရဝတရား ရှေ့ထား၍ ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါရန်နှင့် ညွှန်ပြတော်မူကြပါရန် ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ ။

ဖခင်ကြီးသည် ငယ်စဉ်ကာလကပင်

(၁)ကျောင်းဆရာ သို့မဟုတ်

(၂)ဆေးဆရာ သို့မဟုတ်

(၃)စာရေးဆရာဆိုသော ဘဝများကို ဖြစ်ချင်တောင့်တခဲ့ပါသည်။ ။

သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် အမှတ်စဉ်(၃) စာရေးဆရာဘဝဖြင့်သာ ရောင့်ရဲခဲ့ရပါသည်။ ။

ရပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာများ လုပ်ခဲ့သော်လည်း စာရေးဆရာဟူသော ဂုဏ်ကိုသာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး တွယ်တာခဲ့ပါသည်။ ။ သူအမြဲပြောနေကျ စကားမှာ စာရေးဆရာဆိုသည် မှာ မိမိက မကောင်းတာ လုပ်စေကာမူ မိမိ စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် ကောင်းရာကောင်းကျိုးကိုသာ ရေးသားပါသည်။ ။ ဥပမာ အရက်ကို နေ့ညမရွေး သောက်သုံးနေသော စာရေးဆရာသည် ပင်လျှင် အရက်ကောင်းကြောင်း မည်သည့် အခါမှ ရေးသားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ ။ ဤကဲ့သို့ အများအကျိုး သယ်ပိုးသော စာရေးဆရာ အလုပ်အား ပါးစပ်မှ ထုတ်၍ မပြောခဲ့သော်လည်း သူတွင် မဟုတ် ကျွန်တော့်ကိုပါ ဖြစ်စေချင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က အသက်၃၀ကျော်၍ ၄၀နားနီးမှ မဖြစ်မတောက် စာပေလေးများ ရေးသားလာသောအခါ ဖေဖေသည် သူတို့ အား ဂျပန်ပြည်သို့ အကြိမ်မြောက်မြားစွာ စားရိတ် အကုန်အကျခံ၍ ခေါ်ယူခဲ့သည် ထက်၊ အနှစ်၂၀ကျော် မိဘအား တတ်နိုင်သမျှ ထောက်ပံ့ခဲ့သည် ထက်ပင် ပို၍ ကြည်နူး ပီတိဖြစ်ခဲ့ကြောင်း မေမေ့ကိုသာမက သူ့တပည့်သားရင်းများအား ပြောပြခဲ့ဘူးပေသည်။ ။

သူပီတိဖြစ်စေသော စာရေးဆရာ အတတ်ပညာဖြင့် အများ ပြည်သူ နောင်လာနောက်သားများ အတွက် အကျိုးရှိစေသော ဖာလူဒါ ဖျော်ရည် ခွက်ကြီးကဲ့သို့သော နို့မလိုင်များ ပြည့်နှက်နေသည့် စာပေမျိုးဖြစ်စေရန်

အထူးကြိုးစား၍ ဤစာစောင်ငယ် အား ပြုစုတင်ဆက်လိုက်ရပါသည်။ ။ အမှန်တကယ်မှာ ‘ကျွန်တော့်ရင်သွေးများ သို့ လက်ဆင့်ကမ်းလိုသော ဖေဖေထံမှ ကြားသိခဲ့ရသည့် စကားအခွန်း ၁၀၀’ ဟူသော အမည်ဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သော စာစောင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ယွှအခါ အချိန်ကိုက်၍ အထိမ်းအမှတ်စာစောင်အဖြစ် ပြောင်းလဲထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။ ။

ထို့အပြင် ကျွန်တော်ဖန်တီးထားသော ကလောင်အမည်မြောက်မြားစွာထဲမှ သုခ(သား)ကို သုံးစွဲတင်ဆက်လိုက်ရပါ သည်။ ။ သုခသည် လူပင်သော်လည်း သူ့ကလောင်ကား မသေ၊ သူ့စကား သူ့အတွေးအခေါ်များက ဆက်လက်ရှင်သန်ဆဲဟု အဓိပ္ပါယ်ယူထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ သုခသည် သေဆုံးသွားသည့် တိုင် (သုခအတွေးအခေါ်များ သည်) ဆက်လက် ရှင်သန် စာရေးနေဆဲ ဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် သုခအစစ်တော့ မဟုတ်သူသားသာ ဖြစ်သည် ဟု အထင်ရောက်ပါက ဤစာစောင်အား ထုတ်ဝေရကျိုး နပ်သည် ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ။

ဤ စာအုပ်အား ထုတ်ဝေလာနိုင်အောင် ကူညီပံ့ပိုးပေးကြသော စာအုပ် ထုတ်ဝေသူမှ အစ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးအား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။ ။

သုခ(သား)

(ဖေဖေဘဝတွင် ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော ဆရာသမားကြီးများ ၏ သူတို့အထင်၊ သူတို့ အမြင်နှင့် သူတို့ အတွေးအခေါ်မှတ်ချက်များ) ★သားသမီး အရင်းများ ထက် ဖေဖေ အဆူအပူကို အခံရဆုံး၊ ဖေဖေ အားကိုးမှု အခံရဆုံးသော ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ဦးနှင်းမိုး (မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး

နာယက)

★သားသမီး အရင်းများ ထက် ဖေဖေအိပ်မက်အား မိမိ၏ အစွမ်းထက်သော ကိုယ်ပိုင်အကြံဉာဏ်များ ၊ ခွန်အားများ နှင့် တိုးသထက်တိုးပွားအောင် အကောင်အထည်ဖော်ပေးနေသော ကိုကျော်သူ (နာရေးကူညီမှုအသင်း(ရန်ကုန်))

★သားသမီး တပည့်အရင်းများက မလုပ်နိုင်ခဲ့သော သုခရာပြည့်စာစောင်အား ထုတ်ဝေပေးခဲ့သော ဦးဖုန်းမြင့်အောင် (မန္တလေး)

★ဖေဖေတို့ ရုပ်ရှင်ပညာ ချစ်ကြည်ရေးလေ့လာရေးအဖွဲ့အား မော်စကိုမြို့ကြီးတွင် စိတ်ရောကိုယ်ပါကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ရာမှ ဖေဖေသေသည် အထိ ရာစုဝက်နီးပါး ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သော ဆရာကြီးဦးမြင့်သိန်းဖေ (ယခင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး ဥက္ကဋ္ဌ)

*

ပထမဆုံး နှင့် နောက်ဆုံး

ပထမဆုံး

၁၉၆၇ ခုနှစ်

ဆရာကို ကျွန်တော် ပထမဆုံး စတင် တွေ့ဆုံရသည် မှာ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု မော်စကိုမြို့ ဗနကို လေဆိပ်တွင် ဖြစ်ပါ သည် ။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ရုပ်ရှင်တက္ကသိုလ်တွင် ပညာဆည်းပူးနေသည့် ကျွန်တော့်အား မြန်မာသံအမတ်ကြီးက မြန်မာနိုင်ငံ ရုပ်ရှင်လေ့လာရေးအဖွဲ့ဝင် လေးဦးလာမယ် သွားကြိုပါဟု ပြောသဖြင့် လေဆိပ်သို့ သွားရောက်ကြိုဆိုရပါသည် ။ လေယာဉ်ကွင်း ပြည်ပဆိုက်ရောက်ဆောင်တွင် မော်စကို ရုပ်ရှင်ကော်မတီမှ လာရောက်ကြိုဆိုကြသူများ နှင့် အတူ ကျွန်တော်လည်း ဝင်ရောက်ကြို ပါသည် ။ ကျွန်တော်မြင်တွေ့ဖူးသည့် ပုဂ္ဂိုလ် ၂ ဦး၊တစ်ဦးမှာ ဒါရိုက်တာကြီး ဦးတင်မောင်၊ နောက်တစ်ဦးက ဒါရိုက်တာ စာရေးဆရာကြီး ဦးသုခ၊ သူတို့ နှစ်ဦးက မြန်မာဆန်ဆန် လုံချည်နှင့် တိုက်ပုံများ နှင့် ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဗဟိုရုပ်ရှင်မှ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်စိုး(ဒဂုဏ်မြင့်စိုး)နှင့် ဦးညီညီ(လင်းယုန်နီ) တို့ ဖြစ်ပါသည် ။ သူတို့ နှစ်ဦးကမူ အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံနှင့် ၊ လေယာဉ်ကွင်း အတွင်းတွင် မူ အမြင်ဆန်းသူများကို အားလုံးက ငေးကြည့်နေကြသည် ။ ဘောင်းဘီမဝတ်တဲ့ ယောက်ျား ၂ ဦးက သူတို့အတွက် ထူးဆန်းနေပါသည် ။

ကျွန်တော်က မိမိကိုယ်မိမိ မိတ်ဆက်ရသည် ။ ရုပ်ရှင်လေ့လာရေး အဖွဲ့ဝင်များက ရုပ်ရှင်ပညာတော်သင်ဆို၍ အံ့ဩ ဝမ်းသာနေကြသည် ။ ဦးသုခသည် ကျွန်တော့်နားကပ် လာပြီး ခင်ဗျားဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်တော်နဲ့ အတူ လာအိပ်ပေးပါ။ ကျွန်တော်က သိပ် နေမကောင်းတော့ တစ်ယောက်ထဲနေရမှာ ကြောက်တယ်ဗျာ ဟု ပြောသည် ။ ဆရာအသံက စူးရှရှ၊ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ကြည့်ဖူးသည့် ဘဝသံသရာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားထဲမှ အသံအတိုင်းပင်။ ထိုနေ့သည် ကျွန်တော် ဦးသုခကို စတင်တွေ့မြင် စကားပြောဖူးသည့် ပထမဆုံးနေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မော်စကိုမြို့တွင် တစ်ပတ်တာမျှ နေထိုင်စဉ်အတွင်း ကျွန်တော်သည် ရုပ်ရှင်လေ့လာရေးအဖွဲ့နှင့် တောက်လျောက် လိုက်ပါပေးခဲ့ရသည် ။ လေ့လာရေးခရီးစဉ်များ ၊ ဈေးဝယ်၊ လမ်းလျှောက် အစုံပါသည် ။ ဆရာသည် ဗဟု သုတပြည့်စုံကြွယ်ဝသည် ။ လမ်းသွားရင်းနှင့် မှတ်သားစရာများ ပြောသည် ။ သိချင်သည် များ မေးမြန်းသည် ။ တစ်နေကုန် မည်မျှပင် ပင်ပန်းစေကာမူ ညစဉ် နေ့စဉ် ဘုရားတရား ဝတ်မပျက်၊ ဘုရားရှိခိုးမှု ကြာသဖြင့် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေပါက အိပ်ပြီလားဗျ၊ ထပါဦး ခဏစကားပြောကြရ အောင်ဟု နှိုးတတ်သည် ။

နောင် ဆရာပြန်ကာနီးမှ ကျွန်တော့်ကို ပြောသွားသည် က ကျွန်တော်က အရင်အိပ်ပျော်မှ ဗျ၊ နို့မို့ဆို ဟိုတွေး ဒီတွေးနဲ့ -ဟု ။

ဆရာသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည် ။ မည်သူ့ကိုမဆို ကြီးငယ်မရွေး ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်သာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သုံး၍ ပြောသည် ။ ကျွန်တော် တက်ရောက်နေသည့် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု ရုပ်ရှင်တက္ကသိုလ် လေ့လာရေးတွင် ကျောင်း၏ အနေအထား ပညာသင်ကြားမှုများကို တွေ့ရပြီး အားကျတယ်ဗျာ။ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တောင် တက်

ချင်စိတ် ပေါ်လာတယ်ဟု ပြော သည် ။ ဆရာ၏ လောကုတ်စကား မဟုတ်၊ ရင်ထဲမှ အသံဟု ခံစားရပါသည် ။ လေ့လာရေးအပြီးတွင် ကျွန်တော့်အဆောင်သို့ ဝင်၍ ကျွန်တော်ချက်ကျွေးသည့် ထမင်းစားသည် ။ အခန်းဖော်များ နှင့် စကားပြောသည် ။ လုံချည်နှင့် တိုက်ပုံအကြောင်း မေးကြ၍ စိတ်ရှည်၊ လက်ရှည် ရှင်းပြသည် ။ လုံခြည်က ဘောင်းဘီလို အိတ်များ မပါဟု စောဒကတက်သူများအား ခါးပုံစကြီးကြီး ဖန်တီးပြပြီး ဘောင်းဘီအိတ်ထက် ပစ္စည်းပိုထည့်နိုင်ကြောင်း လက်တွေ့ပြသည် ။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံနှင့် ဘာသာတရားကို ရှင်းပြ သည် ။ လေ့လာရေးခရီးစဉ်အပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံသို့အပြန်တွင် ခင်ဗျားပြန်ရောက်တာနဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်ကို လာခဲ့ပါဗျာဟု ပြောသည် ။

၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ကျွန်တော် အမိမြေပြန်ရောက်တော့ ဆရာနှင့် တွေ့သည် ။ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ၊ အားရတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် မော်စကိုမှာ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တာတွေ လုပ်ရအောင်ဟု ပြောသည် ။ အပြောသာရှိခဲ့သည် ။ ကျွန်တော် လက်တွေ့မပါနိုင်ခဲ့ပါ။ ဆရာနှင့် ကျွန်တော် ရိုက်ချင်ခဲ့သည့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အကြောင်း၊ မိဘ၊ ဆရာမေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တစ်ခုမှ အကောင် အထည် မပေါ်ပါ။ ဗဟို ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေး အရာရှိအဖြစ် သတင်းကားများ ၊ မှတ်တမ်းတင်ကားများ ၊ နောက် ရာထူးတက်ပြန်တော့ အမှုတွဲများ ၊ စာရွက်စာတမ်းများကြားတွင် သာ ကျွန်တော်အချိန်ကုန်ရသည် ။

ဒါပေမဲ့ ဆရာဟောပြောပွဲများ ၊ ဆရာရိုက်ကူးသည့် ကားများကို တော့ မလွတ်တမ်း အရောက်သွားသည် ၊ ကြည့်သည် ။ တစ်ရက် ဆရာက သူ့တပည့်များကို သူရိုက်ထားသည့် “အဖေနှင့် သား” နှင့် ပတ်သက်၍ ဟောပြောပို့ချသည် ။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ဒီပွဲကို ခင်ဗျားလာတာ လူကြီးတစ်ယောက်လာတာထက် ဝမ်းသာတယ်ဗျာဟု ဝမ်းသာ

အားရ ပြောသည် ။ သို့သော် မျက်စိကတော့ မကောင်းရှာတော့။ ပြပွဲ အပြီး ကျွန်တော်က မေးခွန်းတစ်ခု မေးခဲ့သည် ။ “ဇာတ်ကားအစအပြ နှင့် ပတ်သက်၍ ယခုရှိက်တာ ဗီဒီယို မဟုတ်ပဲ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဆိုလျှင် ယခုကဲ့သို့ စပြပါမည်လား” ဟု ဆရာက “ကျွန်တော် သိပ်မေးစေချင်တဲ့ မေးခွန်းပဲ” ဟု အားပါးတရ ပြောပြီး ရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယို ကွာခြားပုံကို အသေးစိတ်ရှင်းပြရာ တပည့်အားလုံး လိုက်မှတ်ကြပါသည် ။ တစ်ပါးသီလ ရိုက်စဉ်ကလည်း ညခန်း(Night Scene)များ ပီပီပြင်ပြင် ဖြစ်လို၍ ကျွန်တော်ရိုက်ပေးခဲ့ရာ “ကောင်းလိုက်တာဗျာ”ဟု ပြောပါသည် ။ ကျွန်တော်က ပြီးနေရပါသည် ။ ဆရာမျက်စိများ မကောင်းတော့သည် ကို အားလုံးသိပါသည် ။ ဆရာ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့ လာ၍ အပြင်သိပ်မထွက်တော့ ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို သိပ်မရိုက်တော့သည့် အချိန်များ တွင် ကျွန်တော်နှင့် တစ်နှစ် နှစ်ကြိမ်လောက်သာ ဆုံရပါသည် ။ အကယ်ဒမီ ဖိတ်စာသွားပို့ချိန်နှင့် ကျွန်တော် ရန်ကင်းမြို့နယ်စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ချိန် ဆက်လက်ပြီးပူဇော်ပွဲ ကန်တော့ပစ္စည်းများ သွားရောက် ပေးအပ်ချိန်များ ။

နောက်ဆုံး

၂၀၀၅ ခုနှစ်

ဆရာ ကွယ်လွန်သွားပြီဟု သိချိန်တွင် အတိုင်းမသိ နှမြောတသခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ရသည် ။ ဆရာဈာပန စတင်ချိန်မှ နောက်ဆုံး ဂူသွင်းပြီးချိန်အထိ ကျွန်တော် ရှိနေခဲ့သည် ။ ထိုနေ့မှ စ၍ ဆရာသည် ကျွန်တော့်ကို စကားမပြောတော့ပါ။ သို့သော် ဆရာသည် အမြဲ စကားပြောလျက်ပါ။

★အမေဆိုရင်လေ။

ကမ္ဘာကြီး.....ကမ္ဘာကြီးတွေမှာ အာဒမ်နဲ့ အေဝ ကပဲ စတယ်လို့
ပြောပြော၊

ဗြမ္မာကြီးလေးပါးက စတယ်ပဲပြောပြော၊

သူတို့ ထဲမှာ အမေဆိုတာပါလာလို့ ကမ္ဘာကြီးဟာ အဆက်မပြတ်
ပဲ ဒီကနေ့အထိ

ကျွန်တော်တို့ အထိ သားစဉ်မျိုးဆက်တွေ ဖြစ်လာတယ်မဟုတ်လား
အမေ....

အမေဆိုရင် ဘာသာခြား လူမျိုးခြားရယ်လို့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ မ
ရှိဘူးအမေ။

သားသည် အမေတစ်ယောက်ဟာ အမေပါပဲအမေ...

သူကရုပ်ညံ့လို့၊ သူကအမျိုးကောင်းလို့၊

သူကဘာလူမျိုးမို့လို့၊ သူကဘာ ဘာသာမို့လို့ မရှိပါဘူးအမေ။

ကျွန်တော်မြင်တာပြောတာပါ၊

ကျွန်တော်ထပ်ပြောဦးမယ်။

ကျွန်တော်လွန်သွားမလား....မလွန်ပါဘူးအမေ၊

ကျွန်တော်သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးမှ ပြောတာပါ အမေ၊

အမေမှန်ရင်လေ အမေ....နားနဲ့ မနာ ဖဝါးနဲ့ သာနာပါ....လို့
ပြောလိုက်ပါရစေတော့အမေ.....

အမေဟာလေ၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ၊ ကျွန်တော်ကမျက်စိရှေ့အောက်မှာ မိန်းမရွှင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပါစေ....

အမေဟာ.....အမေပါပဲ...အမေ။

(အမေနေ့ ဟောပြောပွဲမှ ရွေးချယ်တင်ပြပါသည် ။ စာရေးသူ) (မှတ်ချက်။ ။
ဤစာသားအား ဖြည့်ဆည်းပြီး အိပ်မက်တေးသီချင်းတွင်
အဖွင့်စကားပြောအဖြစ်ထည့်သွင်းထားသော တေးရေး စောဝင်းလွင်၊ တေးဆို ညီပုလေးအား
မမြင်ဘူးသော်လည်း ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည် ။

စာရေးသူ)

ပြာသိုလပြည့် အမေနေ့

လူတိုင်းတွင် အမေရှိပါသည်။

သို့သော် လူတိုင်းသည် အမေကျေးဇူးကို မသိ။

လူတိုင်းတွင် အမေရှိပါသည်။

သို့သော် လူတိုင်းသည် အမေကျေးဇူးကို မဆပ်။

အမေကျေးဇူးကိုသိသိ မသိသိ။

အမေကျေးဇူးကို ဆပ်ဆပ် မဆပ်ဆပ်။

အမေကတော့ သားသမီး အားလုံးအပေါ် ချစ်မြဲ ချစ်လျက်၊ မေတ္တာ
ထားမြဲ ထားလျက်သာ။

(စာရေးဆရာ (ဦး) ကြည်လွင် ပြာသိုလပြည့် အမေနေ့ ဆောင်းပါးမှ ...)

*